

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1034051/1

### בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב דניאל אדרי – אב"ד, הרב אלעד עלי, הרב משה זאדה

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד מאירה אזרד)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד סיגלית גוזלן)

הנדון: החזר הוצאות בגין ביטול הסכם ושכירת חוקר, דחיית בקשה לפסילת הרכב

### פסק דין

הצדדים נישאו כדמו"י בתאריך י"ג בכסלו תשנ"ה (16.11.94).

לצדדים 4 ילדים, 2 בגירים ו-2 קטינים.

האישה פתחה תביעת גירושין ותביעת כתובה בתאריך ב' בסיון תשע"ה (20.5.15), שאר הדברים נדונים בבית המשפט.

הצדדים פרודים כארבע שנים, חיים בדירות נפרדות, האיש חי עם אישה אחרת ופעמים ישן בדירת הוריו כאשר ניפגש עם הילד.

בכתב התביעה טוענת האישה וב"כ, שהבעל בוגד עם אישה אחרת. כמו כן, בלילי שבת ובשבת עצמה, יוצא מהבית ועוזב את האישה והילדים לבדם וחוזר בצאת השבת מאוחר מאוד.

עוד כתבה האישה שהאיש היה מונע ממנה יחסי אישות ואף כשהאישה עצמה יזמה היה דוחה אותה דבר שפגע בה אישית.

למען שלום הבית החליטה האישה להבליג ולשתוק אולי יתעשת האיש, אך משראתה שהאיש אינו מפסיק וממשיך בדרכו בבגידה באישה אחרת החליטה להגיש את תביעת הגירושין.

בתאריך כ"ד בסיון תשע"ה (11.6.15) התקבלה חוות דעת יחידת הסיוע בחוות דעת נכתב:

"[...] מזה כחודש עזב האיש את הבית.

מדובר בזוג הנמצא בקונפליקט ברמה גבוהה מאוד על רקע חשדות של האישה לחוסר נאמנות של בעלה [...]"

בתאריך כ"ב בחשון תשע"ו (4.11.15) התקיים דיון, האישה מעוניינת להתגרש, הבעל מסרב, נעשו ניסיונות לשלום בית שלא צלחו, לאישה וב"כ טענות ומבקשים לחייב את האיש בגט, האיש כופר, לדבריו מעוניין בשלום בית. יש להבהיר שעד היום לא נפתח התיק לשלום בית מה שמטיל ספק בדברי האיש ועיין עוד בהמשך בעניין זה.

בפתח הדברים נציין שבסופו של התהליך האיש הודה שהוא חי עם אישה אחרת.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ועיין בפרוטוקול הדיון מתאריך י"ז בסיון תשע"ט (20.6.19) שורה 23 שמודה שהוא עם אישה אחרת:

בית הדין: נשמע את טענותיה. אתה מוכן לתת גט ואתה מכיר את טענותם אתה מודה גם שהיית עם אחרת.

הבעל: אני לא אמרתי את זה אלא שגבר לא יכול להיות ללא אישה.

בית הדין יפרוס את התנהלות האיש בהליך המשפטי שעברו הצדדים, התנהלות המוכיחה שמדובר באדם שמנצל הליכים משפטיים כדי להגיע להישגים רכושיים תוך פגיעה חמורה באישה ואינו בוחל בשקרים והעמדת פנים.

ואעתיק חלקים מהפרוטוקול הנ"ל:

ב"כ האישה: אבקש שבית הדין ישאל את הבעל אם מכיר את [ח'], הוא פנה אלי להגיע להליך שלום בית אך זה היה מהפה ולחוץ, אני פניתי לחברתי בעקבות זאת ע"מ להביא אותם להסדר לשלום בית אך כמובן שהוא רק קיבל הוראה לכתוב לה מסרונים ואין לזה כיסוי. הוא קיבל גם צו הגנה בגלל שחטף לה דברים מאז הוא לא חזר הביתה. מבוקש שבית הדין ינהג כפי שנוהג תמיד במקרים אלו. הוא טוען שהוא חי אצל משפחתו אך זה לא נכון הוא חי אצל אותה אישה. אחותו ראתה אותם ויש לנו מסרונים מאותה [ח'] היא כותבת לאישה "חתיכת נעל בית" היא אמרה לה "הוא שלי ולא יחזור אלייך". יש הקלטה שלו בארומה כשהייתה אחותה והגיס [ש'] שהוא שומר מצוות, שם הוא מדבר על רצון לגמור ושאין סיכוי לשלום בית. הוא גם נשבע בקבר אביו שלא יחזור אליה, הוא בשנת האבל חגג בבת מצווה של אותה חברה, אם הוא טוען עדיין שלום בית ושלא היה כלום נדון בהוכחות, ואם לא שיודה. הוא טוען גם שהיא אינה מוכנה לקיים איתו יחסי אישות ושזנחה את עבודת הבית וזו הכפשה חמורה כשהיא אשת בית. הבאתי גם אישורים על טבילתה במקווה, הוא בליל שבת היה יוצא מהבית עם אופנוע והיא הייתה מבקשת ממנו שיישאר עם הילדים בבית, היא שתקה על התנהגות זאת, אך כשהוא בחר לעשות זאת בריש גלי - לא היה מקום לנהל שלום בית. יש פערים בין הצדדים ולא רק "חוסר שלום בית", זה רק הקש ששבר את גב הגמל. הוא גם גנב כספים בבית נדון ע"ז בבית משפט.

בית הדין: מה יש בבית משפט?

ב"כ הבעל: הכול.

בית הדין: כמה נפסק מזונות?

ב"כ הבעל: 4,600 ש"ח והוא עומד בזה למען שלום בית.

בית הדין: הוא רוצה שלום בית.

ב"כ האישה: ניסנו שלום בית אך זה שקר כי הוא חי אצל בחורה אחרת. בית הדין שלח אותנו ליחידת הסיוע והיה ביניהם חצי שנה של נתק. מה עוד ניתן לעשות? אם הוא טוען לשלום בית - אין לי בעיה, שהוא ישלם ליועץ פרטי. הייתי רוצה שבית הדין יחקור אותו.

בית הדין: מכיר את [ח']?

הבעל: חברה לעבודה.

בית הדין: נפגשתם?

הבעל: ידידים.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

בית הדין: ישנת אצלה או הלכתם למסעדה או צימר או היו בניכם יחסי אישות?

הבעל: רק במסעדה כוס קפה, אך לא היה בינינו כלום.

בית הדין: הייתם יחד באירוע?

הבעל: בת מצווה של ביתה הייתי 5 דקות והלכתי כי אני באבל.

ב"כ הבעל: יש לי המון כבוד לחברתי אך לא הצלחתי להבין מה היא התכוונה לומר. מבוקש בית הדין ינהג כפי שהנוהג הרי כל מקרה לגופו, חברתי אמנם פנתה אלי שעות לאחר שקיבלתי את הייצוג אך לא בשביל שלום בית אלא בשביל הכספים של בני הזוג שלא יגרמו להם נזקים, ואכן יש לציין היה שיתוף פעולה, אך לא למען שלום בית. הבעל מעולם לא חי אצל האישה ולא לן אצלה. הסיפורים שמספרים כאן פרי דמיונה. לבעל אין בעיה לנסות להוכיח זאת.

בית הדין: הבעל מוכן להיבדק לפוליגרף?

ב"כ הבעל: איננו משיבים לטענות בעלמא אלא כל דבר לגופו.

בית הדין: הבעל מוכן לפוליגרף?

הבעל: אני מוכן, אך איני מוכן שזה מה שייקבע את פסק הדין.

בית הדין: הוא רק ייתן אולי כיוון.

ב"כ האישה: מי ינסח את השאלות?

בית הדין: יש רק שאלה אחת.

ב"כ הבעל: הבעל לאורך כל כתב ההגנה לא הכפיש כלל את האישה אלא רק השיב את מה שהעלו כלפיו. הוא לא טען שהיא זנחה או חרגה ממסגרת הנישואין אלא רק שטח את טענותיו שהיו לו כלפיה מאז ומתמיד, עוד לפני הקרע. הוא אמר לה כל פעם שאני מתקרב אלייך - את דוחה אותי. אגב, היא צופה בטלוויזיה בשבת ולא כפי שהיא אמרה שהיא דתייה.

בית הדין: זה לא מעלה ולא מוריד שמירת שבת או לא, שומרת נידה או לא, אין לזה משמעות וזה לא משחד אף אחד.

ב"כ הבעל: אנסה לעשות סדר. הוגשה תלונת שווא על ידי האישה כביכול הוא הפעיל עליה אלימות אלא שכיוון שאני מכירה תיקים פלילים אם תלונה זו לא הגיעה לכתב אישום, אני רוצה לסבר את האוזן שאילו היה שמץ של אמת בזה הוא לא היה כאן כלל. זוהי גם הסיבה שהוא לא חזר הביתה. היא העבירה לו מסר שאם הוא ישוב הביתה הוא ייעצר בשנית ואני יעצתי לו לא לחזור הביתה עד יעבור זעם. ביקשת ממנו להמתין עד החגים אולי תקבל מסר של סליחה. הוא לעומתה כן כתב לה שיעשו ניסיון לגור יחד ושחבל על הילדים והיא כותבת "חתיכת סקסית שכמוך..."

בית הדין: היא כותבת לו אם היית חושב על הילדים הכול היה אחרת.

ב"כ הבעל: היא כותבת לו "בסוף תהיה בכלא, אני אדאג לזה".

האישה: אני לא כתבתי לו.

ב"כ הבעל: זה בעלה של אחותה כתב זאת והוא לא בדה זאת מליבו. אני הייתי חושבת פעמיים לפני שהייתי עושה זאת ללא תמיכה ממישהו, אז הזמן עבר ועד היום היא לא הסכימה לקבל אותו הביתה. יש כאן אישה

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

שאוּלי באמת לא התכוונה להתגרש אך הדרך שהיא סוללת מתחילה מצביעה רק על רצון להתגרש ולהיפטר מהבעל ולדרוש את כתובתה.

בית הדין: משמע מכתב התביעה ומדברי ב"כ האישה שאילו הייתה רוצה להתגרש הייתה תובעת לפני שנים, ורק [ח'] היא הקש ששבר את גב הגמל.

ב"כ האישה: אני רוצה לשמור לעצמי את הזכות להגיש ראיות נוכח גרסת הבעל ולאחר החלטת בית הדין בעניין הפולגריף. אני שומרת לעצמי את הזכות לשלוח תמלילים. מקריאה - "אני שומעת הכול ממך רק לא שלום בית". הוא אומר "אין מצב לשלום בית". [ס'] אומרת "מה שאני עברתי ה' ישמור".

הוא אומר "את רוצה להגיע להסכמה או להמשיך לנגוח". יש הודעות מסרונים שממסופרות עם אותה אישה סה"כ 1027 דקות לעומת 198 דקות עם יתר בני הבית לחודש אחד, ויש עוד הרבה חודשים, אראה עוד הודעה של אותה אישה "כדאי לך לרדת ממני", "מי בכלל מתייחסת אלייך את חושבת שהוא יהיה איתך? הוא איתי מעל שנה".

בית הדין: תשמר לך הזכות להגיש ראיות לאחר הפולגריף.

ב"כ הבעל: מציגה מסמך ראיה שהאישה רשומה באתר הכרויות.

בית הדין: למה לא כתבת זאת בכתב שהגשת?

ב"כ האישה: הוא עשה את זה, אנו מוכנים להיבדק גם על זה.

האישה: אנו עוד מעט 21 שנה אני מוכנה להיבדק אם כל שנים אלו אם סירבתי לו ולו פעם אחת ליחסי אישות. כל ערב שבת היה עוזב אותי. הוא היה ישן בחדר הילדים, הייתי מתחננת אלייך שישן איתי והוא לא היה רוצה. שאני שלחתי אליו שליחים ושום דבר לא עזר, בייתי לקחה את זה כ"כ קשה.

ב"כ הבעל: היכן ניתן להגיש?

בית הדין: במזכירות.

הבעל: כל תקופת הנישואין שלנו הייתה עליות וירידות. בתור אישה היא לא מילאה את תפקידה לבעל, אולי לילדים כן, אך אני לא קיבלתי מה שהייתה צריכה לעשות. הכביסה הייתה זרוקה כל היום. אני הייתי צריך להכין אוכל והיא הייתה יושבת ומסמסת. בלילה היינו ישנים ויש לה בעיה שיש לה ריח רע ביקשתי ממנה לעשות טיפול והיא אמרה מי שיש שלו בעיה יכול ללכת. כשמשפחה היו באים היא לא הייתה מתייחסת אליהם. בימי שישי הייתי הולך לחברים והייתי ישן בבית, כשהייתי חוזר היא הייתה רבה איתי לכן ישנתי בחדר הילדים. כשהיא הייתה במחזור היא הייתה מחפשת לשכב איתי

האישה: אני מוכן להיבדק על כל טענותיו בפולגריף.

בית הדין האריך בהעסקת הפרוטוקול בכדי להוכיח בהמשך כמה רחוקה האמת מהאיש ושאינו דובר אמת בלשון המעטה, וגם אם נאמר שהינו שקרן גם זו בלשון המעטה.

ועיין פרוטוקול הדיון מתאריך ט' בסיון תשע"ט (12.6.2019) שורות 110-115 שמודה ששיקר בבית המשפט ואף אומר זאת בעזות מצח בלי כחל וסרק:

ש. ישנת איתה יחד בבית?

ת. כשיהיה הוכחות אני אענה.

ש. אתה הודית שישנת בפני השופט לאחר שהצגנו את ה...

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ת. זה היה מחול של שקרים גם אני שיקרתי.

ש. אז שיקרת?

ת. כמו שכולם שיקרו.

בהחלטת בית הדין הצדדים נשלחו לבדיקת פוליגרף בהסכמה ולאחר קבלת קניין.

השאלות לבעל:

א. האם אתה לן בביתה של הגב' [ח']?

ב. האם קיימת יחסי אישות עם הגב' [ח'] בהיותך נשוי?

ג. האם קיימת יחסי אישות עם נשים אחרות מלבד הגב' [ח']?

ד. האם האישה סירבה לקיים יחסי אישות איתך?

ה. האם האישה פנתה אליך לקיים יחסי אישות בהיותה נידה?

השאלות שהאישה נשאלה:

א. האם סירבת לקיים יחסי אישות עם בעלך בשנתיים האחרונות?

ב. האם ביקשת לקיים יחסי אישות עם בעלך בהיותך נידה?

ג. האם סירבת בשנתיים האחרונות לבשל ולכבס לבעלך?

ד. האם לפני גילוי הבגידה הבעל פנה אליך בעניין ריח רע היוצא מימך?

האישה הלכה לבדיקת הפוליגרף אך האיש לא הסכים ללכת על אף החלטות בית הדין שחזרו ונשנו לאור הסכמתו וקבלת קניין בעניין בבדיקת הפוליגרף.

בחוות דעת הפוליגרף האישה יצאה דוברת אמת בשאלות, ב, ג, ד, ואילו בשאלה א נכתב שדוברת שקר.

אך המומחה שערך את הבדיקה כתב:

"מאחר והנבדקת הסבירה במהלך השיחה המקדימה כי קורה לעיתים שהיא עייפה או לא מרגישה טוב ואז היא לא במצב של קיום יחסי מין עם בעלה אך זה לא גורף ואינו משקף מצב תמידי, מן ההיבט המקצועי קיימת אפשרות שתגובותיה המחשידות לשאלה א נובעות מהסבר זה".

העולה שאכן האישה דוברת אמת. האישה עושה ומקיימת את חיוביה, מבשלת מכבסת ואף אינה מונעת חיי אישות, לא ביקשה חיי אישות בהיותה נידה, ומעולם האיש לא פנה אליה בעניין ריח רע כפי שטען בפרוטוקול, ואף עולה משאלה ד שנשאלה האישה, שאכן הבעל בגד באישה אחרת. אך הבעל לא הלך לבדיקת הפוליגרף מהחשש שהאמת תתגלה לאור העובדה שאכן בגד באשתו עם אישה אחרת, ושהינו רועה זונות המעדיף אישה אחרת על אשת נעוריו וילדיו.

לכאורה סירובו של האיש להיבדק בבדיקת פוליגרף היא הוכחה לטענת האישה וב"כ שיש לאיש מערכת יחסים עם אישה אחרת, או מכל מקום יש כאן רגליים לדבר, ולכן אין האיש מעוניין להיבדק בבדיקת הפוליגרף. והנה כל מי שענינו פקוחות רואה בעליל שהאיש מסרב לעבור את הבדיקה היות וחושש מהאמת, וחושש שמא יתגלה מה שהוא מעוניין להסתיר, היינו הן את בגידתו והן מי פרסם את האישה באתר היכרויות. ונראה שיש רגליים לדבר לטענות האישה וב"כ.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

יתירה מזאת, לפי מה שכתב הרא"ש בתשובותיו כלל ק"ז שצריך הנתבע להשיב לכל השאלות שנשאל על ידי בית הדין, ואם אינו רוצה להשיב על זה ועל כיוצא"ב נאמר אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות, וכיון שנראה לדיין שאם היה זה משיב על שאלותיו היה הדבר מתברר, ומחמת שלא התברר הוא כובש דבריו, יעשה הדיין כאילו השיב, ונתברר שקרו ויחייבנו מאומד הדעת, אעפ"י שאינו יכול לברר שקרו בביאור וכו'. אומנם על החלטה זו הוגש ערעור לבית הדין הגדול בהרכב הרב שרמן הרב חשאי והרב אלגרבל, שקיבלו את הערעור, ודחו סברה זו וכתבו שסירוב לבדיקת פוליגרף אין בו בכדי לחייב את הצד שמתנגד, ודברי הרא"ש נאמרו רק בתביעות ממוניות ולא ביחס לבירור של בית הדין בתביעות לחיוב בגט.

אולם נידון דידן העוסק גם בחיוב כתובה שהוא תביעה ממונית, יתכן שגם הרב שרמן וחברי בית הדין הגדול יודו שסירוב לבדיקת פוליגרף בנדון דידן יש בו משום רגלים לדבר.

אך אין צורך בבדיקת הפוליגרף, די לנו באמור לעיל בעניין בגידת האיש והאמור בדו"ח החקירה.

בתאריך י"א באייר תשע"ו (19.5.2016) התקיים דיון. האישה עומדת על תביעתה להתגרש, האיש אינו מעוניין להתגרש בגלל הכתובה ואף מכחיש את היותו עם אישה זרה הגב' [ח'], נקבע מועד דיון הוכחות לתאריך י"ד בכסלו תשע"ז (14.12.2016).

הדיון נידחה מספר פעמים והתקיים בתאריך כ"ח בשבט תשע"ח (13.2.2018), הדיון אמור היה להיות דיון הוכחות אך האיש לא הביא עדים,

ב"כ האישה: מבוקש להכניס ראשית את העדה מטעמי כיוון שהיא ממהרת לעבודתה.

בית הדין: האם באתם בדברים.

ב"כ האישה: יותר מדי פעמים. ישב אצלי עו"ד ממשרדם והכנו הסכמים אך הוא חזר בו. יש לתת פסקי דין. לבעל אין עדים ומצידי שבית הדין יורה על סיכומים ונייתר את הדיון.

בית הדין: יש להגיש את דו"ח החוקר.

האיש וב"כ הראשונה, אישרו שהיו מספר ניסיונות מטעם ב"כ הצדדים בהכנת ההסכמים.

בית הדין עיין בדו"ח החוקר ואין ספק לבית הדין שאכן האיש מנהל מערכת יחסים כאיש ואישה עם אישה אחרת בשם [ח'], אך האיש מכחיש, ואף בחקירתו על ידי ב"כ האישה, עזות פניו של האיש ושקריו אינם יודעים גבול.

בית הדין: אם נראה לך תמונות שאתם יוצאים מחובקים מהבית.

הבעל: אין מצב מחובקים או מתנשקים.

בית הדין: מקריא מדו"ח החוקר שיוצאים ב-11 בלילה, יוצאים שלובי זרוע. ב-25.11.2017 בשעה 01:22 ברחוב [ת']. יש עדה בחוץ. בית הדין עם רגליים מוצקות בקרקע. אתה תקבל את הדוח לעיוןך ותחליט אם אתה מודה או כופר. מובהר כי אם תכפור ויתברר ששיקרת ונזדקק לעדות העדים תשלם את כל הוצאות הדיון. אולם אם תודה כל צד יישא בהוצאותיו.

הבעל: אולי אני לא זוכר.

בית הדין: אז תראה את התמונות ואולי תיזכר. כמה הכתובה?

ב"כ האישה: 10 מיליון דולר.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ב"כ הבעל: טרם ניתן פסק דין כתביעה הרכושית.

בית הדין: ניתן לתת פסק דין עקרוני בכתובה.

ב"כ האישה: הוא הודה בבית המשפט שהוא ישן אצלה.

על אף החומר שהיה בפני בית הדין, ואין ספק שעל פי החומר יש לחייב את האיש בגט, לפני משורת הדין, בית הדין קיים דיון ארוך והביא את הצדדים לחתימה על הסכם גירושין כולל ואף נעשה קניין, כמו כן נקבע מועד לסידור הגט.

בית הדין: הצדדים יצאו להפסקת התייעצות.

הצדדים יוצאים.

הצדדים נכנסים ובית הדין מקיים גישור.

הצדדים יוצאים ונכנסים מספר פעמים בניסיון לגיבוש הסכם.

ב"כ הבעל מבהירה לבעל שההסכם נחתם אך ורק בהסכמה שלו. בית הדין חוזר על כך ומבהיר לבעל שחתימתו על ההסכם תלויה אך ורק בו לאחר שיבין את ההסכם ויסכים לאמור בו. הצדדים יוצאים להתייעצות.

הצדדים נכנסים עם ב"כ.

אחות הבעל [ש'] נכנסת לאולם הדיונים בהסכמת ב"כ האישה.

בית הדין מקריא לצדדים את ההסכם ומעביר טיוטה.

ב"כ הצדדים מעירים את ההערות שלהם וההסכם מתוקן.

הצדדים מצהירים כי קראו את ההסכם הבינו אותו וחותרים על ההסכם מרצונם החופשי.

הצדדים חותרים על ההסכם.

בתאריך י"ח באדר תשע"ח (5.3.2018) הגיש הבעל עם ב"כ חדש בקשה לביטול ההסכם וביטול מועד סידור הגט.

בהחלטת בית הדין מתאריך י"ט באדר תשע"ח (6.3.2018) בית הדין דחה את הבקשה.

האיש וב"כ הגישו ערעור על החלטת בית הדין, הן על ההסכם והן על סידור הגט.

בתאריך ב' בניסן תשע"ח (18.3.2018) ניתנה החלטה מבית הדין הגדול לעיכוב ביצוע, הן לאישור ההסכם והן לסידור הגט, ללא התחשבות באישה היושבת כעגונה במשך ארבע שנים ואילו האיש חוגג עם אישה זרה.

בתאריך כ"ד בניסן תשע"ט (29.4.2019) כשנה וחודשיים מאז שהוגש הערעור, ניתנה החלטה מבית הדין הגדול המבטל את ההסכם הגירושין, והחזיר את התיק לבית הדין לדיון אך ורק בעניין הכתובה. יש לציין שלעניין הגט בית הדין הגדול לא נתן החלטתו ולא התייחס בפסק הדין, וכך נשארה האישה עגונה ועומדת ותלויה שנה וחודשיים ללא גט, ואילו האיש חוגג עם אישה אחרת.

בתאריך ב' בסיון תשע"ט (5.6.2019) הגיש ב"כ הבעל, הטוען הרבני [ק'] בקשה לפסילת/העברת הרכב.

בהחלטת בית הדין מיום ג' בסיון תשע"ט (6.6.2019) דחה בית הדין את בקשתו, ואאריך בנימוקים בהמשך.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

נקבע מועד דיון לתאריך ט' בסיון תשע"ט (12.6.2019) לסידור גט. הבעל סירב ליתן גט. בית הדין קיים דיון, על אף דו"ח החוקר שהוצג בפני האיש וב"כ בתאריך כ"ח בשבט תשע"ח (13.2.2018) ממשיך האיש לשקר ולהכחיש שאינו חי עם הגב' [ח'].  
הופיעו הצדדים ובאי כוחם.

ב"כ האישה: ב-20.5.15 הוגשה תביעת גירושין כתובה ותוספותיה לבית הדין. היו מספר דיונים בהם נשלחו הצדדים לפולגרף בהסכמה. האישה ביצעה אותה ויצאה דוברת אמת בעניין שקרי האיש. אולם האיש חזר בו ולא עשה את הבדיקה בניגוד להחלטות בית הדין. האיש חזר לשלום בית והודה בפני האישה על זה שהיה עם הגב' [ח'] ושוב יצא מהבית ועבר לגור עם [ח'] ושוב בגד בה. בהליך שהיה לפני ההסכם הוגשה חו"ד חוקר שהיה בה כדי להעיד על קיום קשר אישי וזוגי בין הבעל ל[ח']. הוצגו מסרונים ש[ח'] הפנתה אל האישה ואמרה לה כי הם חיים יחד. הוצג צו הגנה בבית המשפט בע' שהתקיים בין התובעת למאהבת שם הודתה שהיא בסוג של קשר עימו. בהליך שהיה בפני בית הדין לפני ההסכם הדבר הועבר לידי בית הדין וכן דו"ח החוקר הוצג לב"כ הבעל. הוא נשאל מדוע בשנת האבל שלו הוא הולך לאירוע של בנה של [ח'] הוא השיב שהם ידידים. אנו עומדים על סידור הגט היום. התביעה הוגשה ב-05.2015 – לפני ארבע שנים. האיש חי בנפרד ממנה עם מאהבתו רק כעת חודשים [...] איני רוצה לחשוף מה יש בפנינו בתביעת הכתובה. הצדדים נמצאים בכתים נפרדים והוא לוקח את הילד הקטן להסדרי ראייה עם [ח'] ואף היה איתה בכינרת. אין חולק כי האיש לא הגיש תביעת שלום בית ולא רוצה שלום בית והוא לא יכול להחזיק אותה באוויר. אנו עומדים כעת על סידור הגט. יש פירוד ממושך והגירושין לא היו בעטייה.

בית הדין: כמה זמן אתם פרודים?

האישה: 4 שנים.

בית הדין: כמה זמן הוא חי עם [ח']?

האישה: שנתיים לפני שנפרדנו ועוד 4 שנים.

בית הדין: אתה חי עם [ח']?

הבעל: לא.

בית הדין: אתה מוכן להתגרש היום?

הבעל: לא.

ב"כ האישה ביקשה מבית הדין בהתאם לתקנות הדיון תקנה סא' ותקנה פג' לעיין בטלפון של האיש בעניין ההתכתבויות שלו עם האישה [ח'], בית הדין ביקש מהאיש את הטלפון אך האיש התנגד ולא היה מוכן, לדבריו גם מעוניין להתייעץ עם ב"כ, הצדדים יצאו חזר האיש וסירב. לדבריו, בא כוחו אמר לו זה פגיעה בפרטיות, בית הדין הסביר לו שהעיון יהיה אך ורק במספר של הגב' [ח'] אך גם לזאת סירב בסיוע ב"כ.

בית הדין: האיש סירב להציג לבית הדין ובית הדין הסביר לו כי יש לבית הדין סמכות בעניין זה ויש לשמוע לבית הדין. האיש העדיף עם ב"כ להתייעץ עם טו"ר [ק'] ונכנס ותשובתו הייתה כי הינו מסרב. אנו מבהירים כי ההתנגדות שלך לתת את הטלפון זה כאילו הודאה שיש בה מסרונים עם האישה [ח'] על פי תשובת הרא"ש. יש לך אפשרות או להציג את הטלפון או שאנו רשאים להסתמך על תשובת הרא"ש כי יש דברים בגו. יש אסמכתא



# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

נוספת בעניין כהן שאינו רוצה להראות את מומו "שלה ואחוי", לכן אנו שואלים שוב האם אתה מוכן להגיש תא הטלפון או לא? התוצאה הינה אותה תוצאה.

הבעל: אני לא רוצה להגיש אותו.

בהמשך הדיון האיש נחקר בשנית, אם ישן בביתה של הגב' [ח'], האם ערך לה קניות וכו' בהכול כפר, על אף דו"ח החוקר שהיה בפניו. עד היכן מגיעה עזות המצח של האיש וב"כ כפי שיובא בהמשך.

בסיום הדיון ניתנה החלטה מבית הדין המחייב את האיש במתן גט.

"לאחר העיון בחומר שבתיק, והפירוד הארוך בין הצדדים כארבע שנים, ושמיעת הצדדים, בית הדין מחייב את האיש בגט.

נימוקים יצורפו לתיק בתוך 10 ימים".

כמו כן האיש חויב להופיע בכל יום בבית הדין.

בו ביום הגיש האיש בקשה לעיכוב ביצוע, ובית הדין דחה את הבקשה.

טענת האיש שמעוניין בשלום בית אין לה שחר. כל העומד מאחר טענה זו אך ורק לעגן את האישה בכדי שתותר על הכתובה ושיפור תנאים ממוניים, אין ספק לבית הדין שפיו ולבו של האיש אינם שווים בבקשתו לשלום בית, והכל מהשפה ולחוץ. בעניין זה יפים הם דבריו של אב"ד דחיפה לשעבר הגאון הרב אברהם אטלס זצ"ל, שורת הדין כרך ה' עמוד קל"א והלאה וזה לשונו:

"בתביעות לשלום בית שומה על בית הדין לבדוק ולבחון האם אין בה (בתביעה) משום הערמה ומרמה. הדרך היחידה לעמוד על כנות התביעה ולדעת האם היא הוגשה בתום לב או לא, היא רק בדרך האומדנא, שהרי בתביעות לשלום בית אין בידי בעלי הדין האמצעים והכלים להוכיח ולבסס את תביעותיהם וטענותיהם, שהרי הטענות שביניהם הן בתחום שבינו לבינה.

ולכן הדרך של אומדנא היא הכלי היחיד להגיע לברור התביעות. על מנת להגיע לאומדנות מוכיחות, חייב בית הדין להיכנס לפני ולפנים של חיי בני הזוג, לשמוע עובדות במכלול מערכת החיים המשותפים, וכיצד התנהלו לפני הגשת התביעות.

אין לבית הדין להתייחס אך ורק לעובדות ולהתנהגות הצדדים כפי שהיא בעת הדיונים, כי כבר אמרנו שלתביעה לשלום בית עלולות להיות מגמות פסולות, והכותרת 'שלום בית' יכולה להיות 'מסך עשן' ו'כסות עיניים' להסתרת הכוונה האמיתית להפיק תועלת ממונית וכו'.

לאור דברים אלו משוכנע בית הדין שהאיש אינו מעוניין בשלום בית אלא רק בממון, עיין בפרוטוקולי הדיון האחרונים בתיק סידור הגט 1034051/9 כאשר הופיע האיש יום יום בשיחות עם בית הדין, טען, אם האישה תותר על הכתובה או נקבע סכום נמוך יהיה מוכן ליתן גט. עיין פרוטוקול הדיון מיום י"ז בסיון תשע"ט (20.6.19), וכן בכל שיחה ששוחחו הדיינים עם האיש העלה טענה זאת שמוכן להתגרש רק נסדר את העניין הממוני.

עיין עוד בכתב ההגנה שהגיש האיש וב"כ בתיק הכתובה סעיף 58 וכך נכתב "אין ביה"ד יכול לעסוק במהות ונכונות התלונה, אולם ההשלכה מתלונה זו הינה פירוד סופי בין הצדדים", הרי האיש עצמו מבקש להתגרש.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

כמזן כן הצדדים פרודים יותר מארבע שנים, אין כאן המקום להאריך בגין הפירוד ארוך.

האיש טען בדיון שהתקיים בתאריך כ"ב בחשון תשע"ו 4.11.2015 שהאישה פרסמה את עצמה באתר היכרויות. האישה אמרה מיד שהאיש הוא אשר פרסם זאת, ועל זה הייתה מוכנה להיבדק בפוליגרף, והבעל סירב לבדיקה, דבר האומר דרשני, וראה מה שכתבנו בהמשך בעניין בדיקת הפוליגרף.

ב"כ הבעל: מציגה מסמך ראיה שהאישה רשומה באתר הכרויות.

בית הדין: למה לא כתבת זאת בכתב שהגשת?

ב"כ האישה: הוא עשה את זה, אנו מוכנים להיבדק גם על זה.

האישה: אנו עוד מעט 21 שנה, אני מוכנה להיבדק אם כל שנים אלו אם סירבתי לו ולו פעם אחת ליחסי אישות. כל ערב שבת היה עוזב אותי. הוא היה ישן בחדר הילדים. הייתי מתחננת אליך שישן איתי והוא לא היה רוצה. שאני שלחתי אליו שליחים ושום דבר לא עזר, בייתי לקחה את זה כ"כ קשה.

עוד טען האיש טענות שלא הועלו כלל במשך הדיונים, שהאישה זנתה תחתיו, אך אין לו ראיות ועדויות, וכשנשאל אם הוא בטוח בכך, הוא אמר "כן", ואם כן שוויוא אנפשיה חתיכה דאיסורא ולדבריו האישה אסורה עליו, אם כן כיצד דברים אלו מתיישבים עם דבריו לשלום בית, עיין פרוטוקול הדיון בתיק סידור הגט מתאריך י"ז בסיון תשע"ט (20.6.19):

בית הדין: אנו מדברים איתך כדי שתתן גט ונדון על הכתובה. יש להפריד בין הגט לכתובה.

הבעל: יכול להיות שבסוף יהיה גט.

בית הדין: גט יהיה היכן שתהיה. אתה תולה דבר בלא דבר. אילו היה מקום לשלום בית בית הדין היה נותן את ידו לזה אולם האישה אינה מוכנה.

הבעל: אני לא שולל את זה. אין מקום לשלום בית כי יש לה בן זוג.

בית הדין: תוכיח את זה.

הבעל: אין לי כסף לחוקר.

בית הדין: לקחת עו"ד?

הבעל: לקחתי הלוואה לזה. אין לי יותר אני משלם את זה. אך אני יודע שיש לה בן זוג.

בית הדין: אתה בטוח בזה?

הבעל: היא התוודתה בפני על זה.

בית הדין: יש לך ראיות?

הבעל: לא ראיתי.

בית הדין: אתה בטוח שזה היה?

הבעל: היא הודתה שהיה לה קשר רומנטי.

בית הדין: אז היא אסורה עליך לדברך ואתה צריך לגרש. חבל שאין לך חוקר.

הבעל: חבל שלא הקלטתי אותה על זה מיד שחזרתי הביתה.

בית הדין: נראה שטוב לך ואתה שמח.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

בית הדין מתפלא על האיש. כסף לעורך דין שזה ספק שמא יצליח או לא – הוא מוכן להוציא, עשרות אלפי שקלים, אך על חוקר פרטי, שאם יוכיח שטענתו שהאישה מזנה, היא נכונה, הוא ודאי יהיה פטור מכתובה, ודוקא לזה אין לו כסף? אתמהה!

לתיק צורפו הודעות וואטסאפ בין האיש לגב' [ח'], ואעתיק מספר הודעות:

"אהובי, כפרה עליך אהבה שלי, חיים שלי אני מרגישה שאני דוחה את הקץ..."

"בוקר טוב נשמתי אהבה שלי",

האיש משיב "בוקר טוב".

משיבה "כפרה עליך".

והאיש משיב "את הלב שלי",

"אני מתגעגעת אליך וזה קשה לי כנראה".

האיש משיב "כפרה עליך".

משיבה "מה קורה כפרה".

והאיש משיב "סיימתי ב-4".

כמן כן כתבה המדוברת הגב' [ח'] לאישה:

"את ממש סתומה, אהה חשבת שהוא יהיה איתך? אנחנו כבר מעל שנה יחד וכל מה ששלך יעבור להיות שלי ינעל בית.."

כמו כן ניתן צו הדדי בעניין הטרדה מאיימת מבית המשפט השלום בע' בין האישה לבת זוגתו של האיש הגב' [ח'] לאחר חקירת הצדדים בפני השופט.

כפי שכתבנו לעיל האיש משקר ומשטה בפני בית הדין, כפי שעולה מדו"ח החקירה ומתועד בתמונות:

א. האיש פוקד באופן קבוע את ביתה של המדוברת [ח'] המתגוררת ברחוב ת' למעט ביום שלוקח את הילד, ובאותו יום אינו נמצא בביתה של האישה הזרה אלא בבית הוריו.

ב. האיש מלווה את האישה כבן זוג לכל דבר, גם באירוע המשפחתי חתונת אחיה של האישה הזרה [ח'] באולמי פ' יושבים הצדדים יחד ובשעה 01:22 יוצאים מאולם האירועים שלובים זה בזה והולכים לכיוון הרכב ומשם נוסעים לביתה של האישה הזרה ברחוב ת' (מתועד).

ג. האיש מבצע קניות לביתה של האישה הזרה [ח'] לרוב הקניות נעשו ביינות ביתן בע' והוריד את הקניות בביתה של האישה הזרה. מתועד.

ד. מתועד ומצולם מספר פעמים מגיע לביתה של האישה הזרה [ח'] ברחוב ת' וישן בביתה, מתועד יוצא בשעה 06:20 לערך מביתה של האישה הזרה [ח'] ובידו האחת כוס ובידו השנייה שקית, והולך לרכבו מסוג סוזוקי לבן ונוסע משם לעבודתו במושב.

ה. האופנוע הנמצא ברשותו של האיש ובבעלותו צולם ותועד מספר פעמים בחניה הפנימית בביתה של האישה הזרה הגב' [ח'] ברחוב ת'.

ו. כיום האישה הזרה מתגוררת ברחוב א', וכפי שעולה מהדו"ח ומתועד שגם לבית זה מגיע ומתנהל כמו בבית הקודם של האישה הזרה.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ועיין עוד בפרוטוקול הדיון מתאריך י"ז בסיון תשע"ט (20.6.19) שורה 23 שמודה שהוא עם אישה אחרת.

בית הדין: נשמע את טענותיה. אתה מוכן לתת גט ואתה מכיר את טענותם אתה מודה גם שהיית עם אחרת?

הבעל: אני לא אמרתי את זה, אלא שגבר לא יכול להיות ללא אישה.

משכך לא נותר לבית הדין אלא לחייב את האיש ליתן גט לאישה, לאור האמור לעיל והודאתו של הבעל כי עזב ונטש את אשת נעוריו והלך לרעות בשדות זרים.

עליו ראויים דברי חכמינו זיכרונם לברכה "עושה מעשי זמרי ומבקש שכר כפנחס".

מעשה זה הוא בלתי מוסרי ואף בחברה הכללית נקרא הדבר "בגידה" על כל המשתמע מכך.

בית הדין מוקיע התנהגות מחפירה זו, ובפרט כאשר אדם עוזב את אשת נעוריו לאחר עשרים ושלוש שנות נשואים, לאחר שכנו יחד משפחה עם ילדים.

זאת דוגמא אישית מבישה כלפי כל בני המשפחה.

לאור האמור:

א. בית הדין מחייב את האיש בגט.

ב. כמו כן בית הדין מחייב את האיש בהוצאות של החוקר הפרטי. על האישה להציג לבית הדין מהו סכום התשלום לחוקר ובית הדין יחייב את האיש.

ג. בית הדין מתרה באיש אם לא ייתן גט, בית הדין ייתן כנגדו צווי הגבלה בהתאם.

### ביטול ההסכם-החזר ההוצאות

בתאריך כ"ד בניסן תשע"ט (29.4.2019) כשנה וחודשיים מאז שהוגש הערעור, ניתנה החלטה מבית הדין הגדול המבטל את הסכם הגירושין, ומחזיר את התיק לבית הדין לדיון אך ורק בעניין הכתובה.

יש לציין שבית הדין הגדול קיבל את הערעור על אף שהאיש מחויב בגט ועל אף שהחלו ביישומו של ההסכם, האישה וב"כ מחקו את התיקים בביהמ"ש, הלכו לבנק להעביר את המשכנתא ולשחרר את הכספים, האיש התבקש לחתום על ייפוי כוח בלתי חוזר עם העו"ד שלו שביצע את העברת המקרקעין והוא אמר לו שבוע הבא אני אבוא. לגבי המשכנתא, האישה הלכה לבנק, ולא ניתן להעביר משכנתא בלי שיהיה גט, ואז נקבע דיון לגט, האיש לקח מבית האישה את האופנועים בהתאם להסכם הגירושין, ורק אחרי שהאיש הלך להתייעץ עם הטו"ר שלשה שבועות אחרי חתימת ההסכם ביקש לבטל את ההסכם, ולמרות זאת בוטל ההסכם והערעור התקבל.

עיין בשו"ת ציץ אליעזר חלק כ סימן סג אודות זוג מסוכסכים, שהבעל הביע הסכמתו לפתוח תיק בביה"ד ולבקש לאשר בראשונה הסכם גירושין שעשו ביניהם, ולשם כך הגישה האישה תביעתה באמצעות ב"כ לפני בית הדין, ובהופיעם בבית הדין חזר הבעל מהסכם הגירושין שסידרו ביניהם. והאישה תבעה איפוא לחייב את הבעל בהוצאות המשפט אשר הוציאה כדי שיבוצע תחילה ההסכמה לגט פיטורין:

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

א. הנה הסכם גירושין אפילו אם נעשה בקנין אינו מחייב, והרשות לכלל זד לחזור מההסכם כנפסק ברמב"ם בפ"ה מה' מכירה הלכה י"א שהם מהדברים שאינן צריכין קנין ואין לקנין בהם טעם יעו"ש גם בהלכות י"ב י"ג. ויעוין גם באה"ע סימן קל"ד סעי' ד' ובב"ש ובאה"ט, וכן גם בערוך השלחן שם בסעי' ל' עיין שם.

ב. אולם בקשר לתביעת הוצאות שהאישה הוציאה בגללו לשם ביצוע ההסכם נראה דשפיר יש מקום לחייב את הבעל על כך. כי הרי זה בדומה להנפסק בחו"מ סימן י"ד סעי' ט"ו דמי שאמר לחבירו שילכו לדון במקום אחר ואמר לו לך ואני אבוא אחריו, והלך, והשני לא הלך אחריו צריך לשלם לזה שהלך כל יציאותיו ע"ש. ומובן שאין הבדל בזה בין כשלא הלך אחריו כלל לבין כשהלך ומצהיר שאינו רוצה למלאות אחרי המוסכם.

ועוד זאת. נידון הדומה יותר לנידוננו מצינו בספר חשק שלמה (קדמון) על חו"מ בסימן י"ד אות י"ז, וז"ל: שמעון שהיה חייב לראובן סך מה, ונתחייב לוי במעמד ג' לפרוע לראובן, ושילך עמו למקום פלוני ופרענו, וכן עשה ראובן שהלך עם לוי לאותו מקום, וכיון שהלך לשם השיבו לוי כי להד"מ, כי הוא לא התחייב לו כלום, ובכך חזר ראובן למקומו, ועכשיו תובע מלוי שיפרע לו כל הוצאותיו בין בהליכה בין בחזרה, כי על פי דיבורו הלך לשם שיפרענו, נראה שחייב לוי לפרוע לראובן יציאותיו בין בהליכה בין בחזרה אחר שיתברר שהוא נתחייב במעמד שלשה לפרוע לו, ובשבילו הלך עמו לגבות מעותיו עכ"ל.

ועל כן גם בנדו"ד יש מקום לדון בחיוב הבעל בהוצאות האישה כאשר בגללו הלכה האישה לבי"ד בהיות והבטיח לה לקיים בפני בי"ד הסכם הגירושין שהסכימו ביניהם, וגם מתוך ההסכם מתברר שאמנם הבטיח לתת גט פיטורין עוד לפני הדיון על הסכסוכים הכספיים ויתר הסכסוכים שביניהם.

מאחר ומועד הדיון אשר היה קבוע לצדדים לתאריך כ"ח בשבט תשע"ח (13.2.2018) היה מיועד למועד דיון הוכחות וזאת לאחר שנידחה מספר פעמים, האיש לא הביא ראיות ולא עדים מה גם לא היה מעוניין בקיום דיון הוכחות מאחר ולא היה לו מה לטעון לחיוב האישה או ביטול הכתובה.

בית הדין ניסה להביא את הצדדים להסכמות, האיש היה מיוצג עם ב"כ, כאשר לאורך כל הדיון והגישור אמרה ב"כ האיש לאיש שההסכם נחתם אך ורק בהסכמה שלו, ללא לחץ כמובא בפרוטוקול. האיש יצא מספר פעמים להתייעצות ללא לחץ, ואף אחותו הייתה עמו ויעצה לו מה שיעצה, ובכדי שלא ירגיש שהוא וב"כ לבד הותר לאחותו להיכנס לאולם הדיונים.

בית הדין הבהיר מספר פעמים לאיש שהוא חותם מרצונו החופשי ורק הוא יחליט אם לחתום או לא כמובא בפרוטוקול, על אף שטען האיש שהבנתו היטב את האמור בהסכם ואני מסכים לאמור בהסכם הגירושין, ניתנה לבעל עוד הזדמנות לצאת ולהתייעץ עם ב"כ אחותו ו/או עם אדם אחר בטלפון ורק לאחר מיכן נכנסו והסכים וחתם. ואף אחר החתימה האיש וב"כ הסכימו לאמור בהסכם ואף שיתפו פעולה בכל האמור, כך שאין לומר שהאיש היה בלחץ וחתם מתוך לחץ, יתכן וב"כ איש החדשים מנסים לתפוס במה ולעשות מקצה שיפורים וזאת בלא להכיר את התיק והנסיבות. כמו כן הבעל והאישה קיבלו קניין בפני בית הדין על האמור בהסכם.

למרות האמור לעיל בעניין חיוב האיש בהוצאות בגין חזרתו מההסכם, כפי שביקשה ב"כ האישה בדיון האחרון, בית הדין בשלב זה לא נעתר למבוקש. יש לציין שבגין ביטול ההסכם האישה שכרה עו"ד לייצוג בבית הדין הגדול, כמו כן להמשך הדיונים בבית הדין האזורי ובבית

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

המשפט, לשאלת בית הדין את האיש כמה עלה לו הגשת הערעור לבית הדין הגדול אמר כ-50 אלף ש"ח ובנוסף להמשך הדיונים כ-20 אלף ש"ח, וכן המשך הדיונים בבית המשפט גם כ-20 אלף ש"ח, וזאת ללא ההוצאות שצריך להוציא בגין הערעור לבג"ץ, אם כן לדברי האיש הוציא ואמור להוציא סך של כ-100 אלף.

מכל מקום בית הדין בשלב זה אינו מחייב את האיש בהחזר הוצאות לאישה היות וב"כ האישה לא הגישה בקשה מסודרת ולא התקבלה תגובת הצד השני כמחויב בתקנות הדיון.

לכן לאחר קבלת בקשת האישה וב"כ בית הדין יעביר לתגובת ב"כ האישה וידון בעניין.

אוסף ואכתוב בעניין ביטול הסכם גירושין.

עיינתי בפסקי דין רבניים חלק י עמוד 131, שכתב בעניין זה, שכל עיקרו של הסכם הגירושין בא להסדיר את העניינים של בני הזוג העומד להתגרש, על אחר הגירושין, וכל עוד שהצדדים לא התגרשו לא הגיע בכלל זמן ביצוע ההתחייבות, ואין בכך התחייבות ממשיית כלל לפני הגירושין. ועל כן כשמישהו מהצדדים חוזר בו מהסכמה לגירושין, אין כלל מקום לדון לחיובו בחיוב הכספי שבהסכם הגירושין, שהחיוב אינו בר תוקף כלל לפני הגירושין, אלא אם כן הובהר בפירוש שההתחייבות הכספית חלה מיד, או שזה מובן מאליה שההסכם הכספי תוקפו לחול מיד.

במקרה דידן, אין ספק שההסכם היה אמור להתחיל מיד, והראיה שבוטלו התיקים בבית המשפט, החלו בעניין המשכנתא, לקיחת האופנועים משיכת הכסף מהבנק וכו'.

ועיינתי שם בעמוד 139 שכתבו, אין בכך מקום לומר שמתן הגט היא עילה לעצם החיוב או שזה קביעת זמן לעצם החיוב, אין זה גם מסתבר בדרך כלל, שסכסוך ממוני קיים שהצדדים סידרו אותו בהסדר סביר בהסכם גירושין, יתחיל להיות לא סביר עם חרטתו של אחד הצדדים מעצם הגירושין, אלא רק אם זה נראה על פני השטח שאמנם הייתה הגזמה בולטת בסעיפי ההתחייבות האלו, שאז יש מקום להניח שרק בגלל הגירושין עצמן, הוא שהחליט צד אחד שכדאי להתחייב התחייבות מופרזת ולא צודקת לפי הדין. אבל כשלא ניכר שיש כאן איזה גוזמא בהתחייבות, יש לראות בהסדר שהושג כהסכם סופי ומסתבר לסכסוך בלי שיהיה תלוי בביצוע הגירושין בזמן, וכן במקרה דידן לא היו וויתורים מרחיקי לכת, מדובר בכתובה בסך של 10 מיליון דולר ובנוסף מחיוב של המזונות על סך של 4,600 ש"ח, ירד ל 2,500 ש"ח, קבלת סכום שבבנק בסך של 180,000 ש"ח שהאיש יקבלם וויתור על זכויות האיש בעבודתו, וויתור על 3 אופנועים ורכב שברשות האיש, וזאת תמורת וויתור על חלקו בדירה בסך של כ-700 אלף ש"ח, האם יש בזה גוזמא?

ועיינתי עוד בפסקי דין רבניים חלק יא פס"ד בעמוד 89 בבית הדין הרבני האזורי תל - אביב - יפו בפני כבוד הדיינים: הרבנים ח' ג' צימבליסט, ע' אזולאי, ש' דיכובסקי. תביעת אישה לחייב את בעלה לקיים את ההסכם שביניהם לגירושין. - טענת הבעל שמסכים לגירושין אבל לא לתנאי ההסכם. - האם יכולים לחזור מהסכם לגירושין ומהתנאים שבו. מסקנות:

א. זוג שעשו ביניהם הסכם גירושין, אף אם קיבלו בקניין, רשאי כל צד לחזור בו מן הגירושין, ואין הקניין מחייב אותם, שאין זה אלא קניין דברים.

ב. אם ההסכם כלל גם תנאים שבממון וכא אחד מבני הזוג לחזור בו ולהתנות תנאים אחרים, אינו רשאי. ואף רשאי לחזור מעצם הגירושין וכנ"ל, מכל מקום התנאים הכספיים שבהסכם עומדים בתוקף ויש לבצעם אף קודם הגט.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ג. כמה דברים אמורים כשגם עכשיו רצונו בגט, או שחייב בגט, אבל אם עכשיו חוזר בו ומבקש שלום בית, בטלים גם התנאים הכספיים, כי יכול לומר שלא התחייב אלא במקרה של גירושין ולא במקרה של שלום בית.

ועיין שם בעמוד 92 שכתבו וזה לשונם:

עיין בפסק דין מביה"ד בבאר שבע שבכרך ה' מעמוד ר"ז ואילך. ובמיוחד עיין מה שכתבו שם בעמוד ר"ב אות ט"ו. והנה בפסה"ד מביה"ד דבאר שבע הנ"ל העלו, שבכל הסכם גירושין, אם אחד הצדדים מתחרט מן הגירושין עדיין התנאים הכספיים עומדים בתקפם, כיון שהצד השני מוכן להתגרש ולקיים את כל סעיפי ההסכם. ועיין שם שהביאו ראיה מתשובות המבי"ט חלק ב' סימן קנ"ח בנידון יבם שקיבל בקנין לשלם הכתובה ליבמתו ולחלוץ לה, וכתב המבי"ט דאף אם יחזור מן החליצה, מכל מקום הקנין על הכתובה עומד בתוקפו וחייב לתת לה הכתובה אף אם אינו חולץ לה והביא המבי"ט שכן כתב הרא"ש בתשובה.

והנה תשובת הרא"ש שהביא, היא לפנינו בכלל י"א סימן ו' וזה לשונו:

שאלה. ראובן מת בלא זרע ונשארה אלמנתו זקוקה ליבם ונפלה קטטה ביניהם עד שלבסוף נתפשר שנתנה ליבם הגדול סכום ומחל לה כל תביעות שהיו לו עליה ונסתלק מממון אחיו לגמרי ועל מנת שיחלוץ לה תוך זמן פלוני, ונשבע על זה שבועה בתורה, ושוב נתחרט ואמר שנשבע לבטל המצוה שהרי מושבע ועומד הוא ליבם, ורוצה שתתיבם לאחיו הקטן שהוא פנוי יען כי הוא נשוי.

תשובה. יראה שעל הממון אין להם עוד טענה כי נסתלק היבם הגדול ומחל לה הכל חלקו וחלק אחיו בהרשאת אחיו, וחייב לקיים שבועה זו שנשבע לחלוץ לה ואין זה נשבע לבטל המצוה, דבדידה תלא רחמנא אי ניחא ליה ליבם אי ניחא ליה לחלוץ, וכיון שבאותה שעה נתרצה לחלוץ זהו מצותו וכו', וגם כי רגלים לדבר שבשביל הממון הן עושין, החליצה היא עיקר המצוה כאן.

ונראה דאין לנו ראיה מדברי הרא"ש אלא שבמקום שחייב לחלוץ, כגון בנידונו שנשבע על כך ושבועתו קיימת כנ"ל, שבכגון זה עומד בתקפו גם קנין הממון, שהרי עשה הקנין על מנת שיחלוץ והרי הוא חייב לחלוץ. אולם אין לנו ראיה מהרא"ש לענין מי שמתחרט מהסכם גירושין, וזכותו להתחרט, שהרי זה ברור שבעל ואישה שערכו הסכם גירושין זכאי כל אחד מהם לבוא אח"כ ולומר שנמלך בדעתו והגיע למסקנא שקשים הגירושין - מצד עצמם, או מצד טובת הילדים וכדומה - ורצונו בשלום בית, וכל כהאי גוונא מסתבר שיוכל לחזור בו גם מהתנאים הכספיים שבהסכם, שיכול לטעון שע"מ כן שלא אתגרש אלא אחזור לשלום בית לא קיבלתי בקנין.

גם בתשובות המבי"ט שם כתב בתוך הדברים וזה לשונו:

והראו לי חברי בליקוטי תשובות שנמצא כתוב בתוכם ז"ל כתוב בתשובה:

יבם שנתן ליבמה כתובה משלם לפי שלא רצה ליבם וגם אין דעתה לינשא, לא זכתה היבמה באותם הנכסים אפילו הקנה לה, הקנין בטעות חוזר, וחוזר היבם.

וסברא זו היא בלי טעמא ובלי ראיה, ואם היא מגברא רבה דאית ביה טעמא וסברא אני אומר שסובבת תשובה זו על יבום קודם חליצה, וזה

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

לא רצה לייבם ולא מפני שאינו ראוי ליבום לשם שמים, אלא מפני סיבה אחרת, שהיה נשוי וכיוצא בזה, וגם היא על זה לא רצתה להינשא, ולכן אם חזר היבם ואמר שרוצה לייבם לשם שמים, או קניינו היה בטעות כי חשב שלא נאה לו לייבם לאיזו סיבה, ועתה נראה לו שנאה ליבם. אבל בנידון דידן שמתחילה אין הייבום עולה יפה וידוע כי אינו לשם שמים, ואפילו למ"ד ייבום קודם, הכא חליצה קודמת, כמו שכתוב למעלה בשם הרא"ש, ואם כן מה שנטל קניין על פירעון הכתובה הוא קיים, ואם ירצה לייבם והיא אינה רוצה לתת לו שום דבר ממה שזכתה בכתובתה, הרשות בידה, והיבם אם כוונתו לייבם לשם שמים, או ייבם במה שתרצה היא לתת לו בכתובתה, או יחלוץ לה.

מבואר שכל מה שהחליט שם המבי"ט שהקנין על הממון קיים, הוא משום שמעיקר הדין יש לחייבו לחלוץ כמבואר בכל התשובה שם, שהיבם היא שונאה ולא ביקש לייבמה אלא כדי להנקם בה, ובחיי אחיו ג"כ היה מתקוטט עמה ומגדף אותה ומכנה אותה כינויים רעים ואמר תבוא אותה זונה לביתי ואני אנקם ממנה, ונטה שם המבי"ט שיש לכופו לחלוץ, ואח"כ כתב שעכ"פ על הממון יש לכופו כי כבר קיבל בקנין על כך, והיינו משום שכיון שבשעת ההסכם על החליצה והממון היה חייב לחלוץ לה - ועדיין הוא חייב לחלוץ לה - שוב אינו יכול לטעון עכשיו שהיה זה קנין בטעות, משא"כ בנידון לקוטי תשובות שמתחילה חשב שלא נאה לו לייבם ולא מפני שאינו ראוי לייבום, שפיר יכול לומר שעכשיו נמלך בדעתו שאמנם לו נאה לייבם, וכל הקנין שבתחילה קנין בטעות הוא.

ואף אנו נאמר בכל הסכם גירושין, כל שבא אחד הצדדים ואמר שנמלך בדעתו שמוטב לעשות שלום בית, וכל מה שהסכים תחילה לגירושין היה מתוך שיקול מוטעה, שפיר יוכל לומר שגם הקנין על הממון בטל, דקנין בטעות הוא. וכל זה דלא כמו שהעלו בפס"ד מבי"ד דבאר שבע הנ"ל.

אולם נידוננו שאני, שהרי הבעל דנן גם עכשיו אינו מבקש שלום בית, ומסכים לגירושין, אלא שמבקש לשנות את תנאי הגירושין ולהוציא ממנה את הקיוסק וכנ"ל, וא"כ לא יוכל לטעון שהקנין היה בטעות, שהרי לעצם הגירושין דעתו עתה כדעתו אז, ושפיר עומד הסכם הגירושין בתקפו עכ"פ לענין הממון.

זאת ועוד, בנידוננו כיון שגם הוא אינו רוצה בשלום בית ממילא הוא חייב לגרשה, שהרי אינו יכול לעגנה ללא שלום וללא גירושין (ועי' מה שנביא להלן מדברי רבנו ירוחם). גם יש לדון אם לחייבו לגרשה בגין טענתה שאיבד את כח הגברא. וכל כהאי גוונא שחייב לגרשה פשיטא שהסכם הגירושין שריר וקיים, וכפי שהסברנו בתשובות הרא"ש הנז' שכיון שחייב לחלוץ לה מחמת השבועה שנשבע, ממילא קיים הקנין על הממון. ועיין מה שכתבנו בפס"ד שנדפס בכרך ח' עמ' קע"ט ועיין תשובות רעק"א מכתב יד (ירושלים תשכ"ה) סימן ק"ז ד"ה ואני מסתפק.

ואם כן גם במקרה דידן שהיה ידוע שהאיש רוצה זונות ומחויב בגט, וכפי שהוכח לעיל, שכל בקשתו לשלום בית היא רק מהשפה לחוץ ואין מקום לשלום בית מאחר ורצונו בכסף ושינוי התנאים הממוניים גרידא, וודאי שלא היה מקום לבטל את ההסכם.

ועיין בתיק מבית הדין הגדול מספר 844874/2 שניתן בדעת רוב ואעתיק אותו וראה מה שכתב הגאון הרב ציון אלגרבל' שליט"א והגאון הרב אברהם שרמן שליט"א, אם במקרה זה דחו את הערעור, כל שכן וכל שכן במקרה דידן שהיה לדחות את הערעור על הסף.



# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

"הערעור שלפנינו נסוב על אישור הסכם גירושין שאושר לאחר שהאישה הודיעה שאין היא מסכימה להסכם הגירושין.

[...] התוצאה, הערעור מתקבל, והאישה כל עוד לא נתקיים דיון לא הפסידה כתובתה. אין להוציא נגדה צו פינוי כל עוד לא הוכח שהפסידה מזונותיה ומדורה.

(-) חיים שלמה שאנן

ראיתי מה שכתב עמיתי הרה"ג חיים שלמה שאנן, ואתייחס לדבריו על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

כתב עמיתי כי ההסכם נעשה באונס. ולדעתי אונס כה"ג אינו נקרא אונס מכמה טעמים.

ראשית, אונס במהותו הוא פעולה שנעשית שלא כדין, ובמקרה דנן ביה"ד ודאי לא חשוד שקבע שהאישה חייבת גט שלא כדין כדי לאנוס את האישה להסכים להסכם. ובודאי זו היתה דעתו על בסיס היכרותו את בני הזוג, וידיעת ההלכה. ובמקרה כזה ההגדרה הנכונה יותר למצבה של האישה הוא מאי דאיתא בגמ' ב"ב "עביד איניש דזבין דיניה", שכאשר הבינה את חומרת מצבה לפי הדין, הסכימה להתפשר על מנת לחסוך התדיינויות.

שנית, ביה"ד לא אנס את האישה להסכים להסכם, אלא הבהיר לה את החלופה, והיתה בידה האפשרות להחליט שהיא בוחרת בדרך של יקוב הדין את ההר, והיא לא עשתה זאת מתוך ידיעה והכרה שהפשרה טובה לה. והא דמי למה שפסק השו"ע בסי' רה:

"באיזה אונס אמרו שהוא מבטל המקח, באונס דאתי ליה מאחריני; אבל באונס דאתי ליה מנפשיה, כגון מי שמוכר מפני שהוא דחוק למעות, לא. ואפילו באונס דאתי ליה מאחריני, דוקא שאנסוהו למכור, אבל לא אנסוהו למכור, אלא ליתן מעות, ומחמת שלא היו לו המעות הוצרך למכור, לא הוי אונסא, וזביניה זביני".

ויש לציין שאונסא דנפשיה לא חשב אונס גם כאשר מדובר במתנה, כדאיתא בחושן משפט סימן רמב סעיף ד':

"מעשה באחד שרצה לישא אישה, אמרה לו: איני נשאת לך עד שתכתוב לי (כל) נכסיך. שמע בנו הגדול וצווח על שמניחו ריקן, אמר לעדים: לכו והחביאו וכתבו לו כל נכסי המתנה. ואחר כך כתב לה כל נכסיו ונשאה, ובא מעשה לפני חכמים ואמרו: הבן לא קנה והאישה לא קנתה, שהרי לא ברצונו כתב לה כאנוס בדבר הוא, שהרי גילה דעתו במתנה הראשונה, אף על פי שהיא בטלה מפני שהיא מסותרת. (אבל אי לא היתה מתנה ראשונה, הוי המתנה שנייה קיימת, דלא מקרי אונס גמור) (טור).

וכתב הסמ"ע (שם ס"ק טו) וזה לשונו:

"וכאנוס בדבר הוא שהרי כו'. דקדק וכתב דהוי "כאנוס" בכ"ף הדמיון ולא אונס גמור, ומשו"ה הוצרך גם למודעא מתנה הראשונה. והטעם דלא נחשב לאונס גמור מבואר בטור [סעיף ט'] שכתב ע"ז ז"ל, ופירש הר"ר יוסף הלוי [ר"י מגא"ש ב"ב מ' ע"ב ד"ה אמר רבא] דזה לא מיקרי אונס גמור דאונסא דאתא מנפשיה הוא, דהרי אי בעי הוה מצי למיכף ליצריה ולא הוה נושא לה היא אישה, ולא מיקרי אונס אלא כשבא לו מעלמא שהוא מוכרח לדבר זה, ומשו"ה לא נתבטלה

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

מתנה שניה אלא מכח גילוי דעת דמודעא הראשונה. וכבר נתבאר [לעיל סעיף ח' ובסמ"ע סקי"ד] דלא אמרינן דמתנה מסותרת ראשונה היא מודעא לשניה, אלא דכאן נחשבה כמודעא בצירוף קצת אונס דשניה".

מבואר שהטעם שהמתנה בטלה הוא בגלל צירוף של שני גורמים, של גילוי הדעת במתנה לבן, ושל האונס בנתינה לאישה, אבל בלא"ה המתנה קיימת למרות שברור שלא רצה לתת אלא רק כדי לשאת את האישה, משום שזה נקרא אונסא דנפשיה. ושם מיירי במתנה. ומינה לנד"ד, שאונס כה"ג שהאישה בוחרת להגיע להסכם ולהימנע מפסק דין, לא יכול לבטל את ההסכם.

שלישית, גם אם נקבל את ההנחה שדברי ביה"ד האזורי הם אונס על ההסכם, הרי הסכם כה"ג נקרא פשרה, וקיי"ל שפשרה כמכר כדאיתא בריש סי' רה, וקיי"ל דתליוהו וזבין זביניה זבינא.

ומה שטען עמיתי שהצדדים והדיין לא חתמו. הא פשיטא גם לעמיתי שבקניין סגי אפילו בהתחייבות בדברים בעלמא פסק השו"ע שמהני, כדאיתא בסי' מ' סעי' א':

"המחייב עצמו בממון לאחר בלא תנאי, אף על פי שלא היה חייב לו כלום, ה"ז חייב. כיצד, האומר לעדים: הוו עלי עדים שאני חייב לפלוני מנה, או שכתב לו בשטר: הריני חייב לך מנה, אף על פי שאין שם עדים, או שאמר לו בפני עדים: הריני חייב לך מנה בשטר, אף על פי שלא אמר: אתם עידי, הואיל ואמר: בשטר, הרי זה כמי שאמר: הוו עלי עדים, וחייב לשלם אף על פי ששניהם מודים והעדים יודעים שלא היה לו אצלו כלום, שהרי חייב עצמו כמו שישתעבד הערב".

וק"ו בנד"ד שהיתה התחייבות בקניין בפני בי"ד חשוב שמהניא גם לסלק אסמכתא, שבודאי שההתחייבות חלה. אמנם מה שטען עמיתי שלפי המקובל בזמנינו, יש כאן ריעותא גדולה בהסכמה כאשר הצדדים לא חתמו ואף דיין לא חתם. גם זה נראה לי דליתא, בגלל שכאמור, ברירא לי שהאישה הגיעה להסכם מתוך דעה צלולה ובהבנת מצבה לפי הדין, ובגלל שינוי כזה מהמקובל, לומר שההסכם כולו לא נעשה מתוך גמ"ד, זו אומדנא דלא מוכחא, דבודאי לא אזלינן בתרא.

לאור כל האמור לדעתי יש לדחות את הערעור.

(-) ציון אלגרבל

עינתי בדברי כבוד עמיתי הרה"ג שליט"א, ואני מצטרף לדעתו של כבוד הגר"צ אלגרבל שליט"א לדחיית הערעור.

יש להדגיש כי הסכם גירושין שנעשה על ידי בית הדין וגובש בסיוע מלא של בית הדין על כל אחד ואחד מסעיפיו, כולל חלוקת תכולת הבית לפרטיה. המערערת נסתייעה ביעוץ משפטי, של בא כוחה, בכל שלבי ניהול המו"מ. כאשר הצדדים הגיעו להסכמה וגמירות דעת מלאה, בקניין אג"ס של הצדדים שנעשה במעמד בית הדין. ובית הדין האזורי שקבע את תוקפו של הסכם הגירושין, קביעתו התבססה על העקרונות ההלכתיים. בפסק הדין נשוא הערעור בית הדין מעיד על התנהלות עריכת ההסכם שנעשה בפניו. ויש לקבל את נאמנותו של בית הדין שנתן תוקף הלכתי להסכם שנעשה בפניו. יש לדחות את טענות ב"כ המערערת, הבאות לסתור את קביעתו

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

הברורה של בית הדין האזורי, הן מהמישור העובדתי והן מהמישור ההלכתי.

על כן יש לדחות את כל טענותיה של האישה, שנסותרות לחלוטין מקביעותיו של בית הדין האזורי. ואין לערער על נאמנותו של בית הדין שקבע שההסכם נעשה מתוך גמירות דעת מלאה.

כאמור דינו של הערעור להידחות".

(-) אברהם שרמן

גם בפסיקה האזרחית על ידי כב' השופט צבי ויצמן (תמ"ש 3351/07) בסעיף 16 נכתב פן זה:

"משמעות אישורם של הסכמי ממון וגירושין על ידי בית משפט.

אם עיקר מטרת אישורו ומתן תוקף של פסק דין להסכם בהליכים אזרחיים רגילים הינה ליצור מניעות מן הצדדים לחזור ממנו ולאפשר את מימושו בהליכי הוצל"פ, הרי שלאישורו של הסכם גירושין, אשר ההליך הנוגע לו הוסדר ע"י המחוקק בחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן - חוק יחסי ממון) מטרה נוספת והיא – להבטיח כי תהא גמירות דעת לצדדים וכי עריכתו לא תהא מחמת לחץ או השפעה בלתי הוגנת מכל סוג שהוא.

נקודת האיזון להבטחת האינטרסים של הצדדים, שנועדה להגן על החלש, מתבטאת בתנאים המוקדמים הצורניים, שמעמיד החוק כתנאי לתוקפו של ההסכם. תנאים אלה כוללים את דרישת הכתב ואת הצורך באישורו של הסכם ממון על ידי רושם הנישואין או בית המשפט.

התנאים הצורניים נועדו להבטיח, כי מערכת היחסים העדינה והמורכבת בין בעל ואישה לא תגרור אחריה יתרון בלתי הוגן או ניצול לרעה.

חובת אישורו של הסכם גירושין בבית המשפט בנוכחות הצדדים הינה, איפוא, בעלת משמעות רבה, נוכח גמירות דעתם של הצדדים המובטחת במנגנון אישור ההסכם."

לעניינו של סעיף 14 לחוק החוזים (ביטול חוזה ע"פ טעות) ראה גם דבריה של פרופ' שלו ("פגמים בכריתת חוזה – פירוש לחוקי החוזים", המכון למחקרי חקיקה, תשמ"א, עמוד 47) שכתבה:

"כדי להביא את בית המשפט לידי ביטול החוזה בגין טעות שאינה ידועה לצד השני, על הטועה לשכנע את בית המשפט כי שקלול מצב הדברים ואיזון עמדותיהם ונסיבותיהם מצדיק ביטול."

הסכם גירושין אשר קיבל תוקף של פסק דין ואף נעשה קניין, קשה לבטלו, מאחר ואם נבוא ונבטל את ההסכם אין ספק שדבר זה יהווה ככלי לסחטנות ולחץ בידי גברים/נשים להתנות מתן/קבלת הגט בויתור על הסכמות והסכמים שקיבלו תוקף של פסק דין, כמו במקרה דידן.

וזאת למודעי, אין בית הדין מנסה לחלוק על פסק של בית הדין הגדול, בית הדין האזורי קיים ועשה כל אשר החליט בית הדין הגדול, אך כתבנו זאת להגדיל תורה ולהאדירה, להראות גם את הצד השני.

פעמים בביטול ההסכם יש לעמוד על משמעות ביטול ההסכם וההשלכות שלו כבנידון דידן שהאישה נשארה כשנתיים עגונה רק בגלל שהאיש מנסה להשיג תנאים ממוניים טובים יותר וזאת כאשר האיש חי עם אישה אחרת.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

נימוקים לדחיית הבקשה לפסילת/העברת הרכב.

בתאריך ב' בסיון תשע"ט (5.6.2019) הגיש ב"כ הבעל הטוען הרבני [ק'] בקשה לפסילת/העברת הרכב.

יש לציין שכאשר טוען רבני [ק'] רואה שאולי לא יצליח בתביעתו נוהג להגיש בקשות פסלות מתוך תקווה שהבקשה תתקבל ומשם תבוא לו הישועה "מאין יבוא עזרי".

בהחלטת בית הדין מיום ג' בסיון תשע"ט (6.6.2019) דחה בית הדין את בקשתו.

"בית הדין עיין בבקשה שהגיש ב"כ האיש לפסילת הרכב ולא מצא רמז או סיבה בכדי לפסול את ההרכב.

בית דין זה אינו עושה משוא פנים, בפני בית הדין המימרא "לא תגורו מפני איש", וכן "וְאֶצְוֶה אֶת־שֹׁפְטֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֵתֶם צְדָק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אָחִיו וּבֵין־גֵּרוֹ" (דברים א, טז).  
לאור האמור בית הדין לא נעתר למבוקש".

מדובר בטוען רבני שהאמת רחוקה ממנו כרחוק מזרח ממערב, וזאת בלשון המעטה. כל בקשותיו מלאות גוזמא שקר וכזב, ואביא דוגמא:

בתאריך ט"ז בסיון תשע"ט (19.6.2019) הגיש ב"כ האיש הטוען הרבני [ק'] בקשה בהולה מלאה שקרים וכזב לבית הדין הגדול וזה לשונה:

"המבקש שב ועותר לבית הדין הנכבד למתן עיכוב ביצוע ולו זמני, שכן בית הדין קמא מזמן את הבעל לבית הדין יום יום, ופוגע בו פגיעה אנושה, וכפי שיובא בהרחבה ככל ויהיה הצורך.

למצער ועד להשלמת הליכי הערעור, יהיה זה מן הדין להורות על עיכוב ביצוע כל החלטות בית הדין קמא, שכן אחרת הבעל לא יעמוד עוד בנטל הכבד שמטיל עליו בית הדין קמא (ובכלל זה איומים קשים כל יום יום), בצורה כה קיצונית וקשה, עד שהבעל עלול להישבר ואת הנעשה לא יהיה ניתן להשיב"

וחזר על שקריו בשנית בתאריך כ"א בסיון תשע"ט (24.6.2019) וזה לשונו:

"אלא שדא עקא, היות ובית הדין קמא ממשיך במתן החלטות קשות וקיצוניות, ומזמן את הבעל יום יום !!! לבית הדין קמא, תוך שהוא פוגע קשות בחירותו ובשגרת יומו, ומהלך עליו אימים באיומים קשים, והבעל עומד לקרוס תחת סנקציות כה קשות שניתנותו בניגוד לכל דין"

עיין פרוטוקול הדיון מתאריך י"ז בסיון תשע"ט (20.6.19) בתיק סידור הגט וזאת לאחר ששבוע שלם מגיע יום יום בשעה 8.30 בבוקר ועד השעה 13:45, הבעל שמח, אינו מרגיש מאוים, ניתן לבדוק שלא ניתנה החלטה או כל סנקציה כנגד הבעל למעט שיופיע בכל יום ואף עושה זאת בשמחה כמובא בפרוטוקול:

הבעל נכנס

בית הדין: הגשת בקשה האם מישהו מאיים עליך פה?

הבעל: לא. אני אמרתי שאף אחד לא מאיים אלי יש פה אנשים נחמדים.

בית הדין: אתה לא מאוים על ידי הדיינים?

הבעל: אני לא מאוים. טוב לי כאן.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

ובהמשך הפרוטוקול:

בית הדין: אתה מוכן לתת גט, אלא שאתה רוצה לדעת כמה הכתובה. יהיה מועד בכתובה. אנו מבהירים כי איננו מאיימים עליך או מפחידים אותך. אתה נראה שמח לבוא לכאן.

הבעל: אני מפסיד ימי עבודה ומפסיד משכורות.

בית הדין: אמרת שיש פה אנשים נחמדים.

הבעל: שורה תחתונה כן, יש פה אנשים נחמדים...

בית הדין: נראה שטוב לך ואתה שמח.

הבעל יוצא

על סמך בקשות שקריות אלו נתן בית הדין הגדול עיכוב ביצוע זמני, והתעלם מעיגון האישה ארבע שנים, כאשר האיש חוגג עם אישה אחרת, לדברי הבעל, בטוח שיקבל עיכוב ביצוע כך יודע מב"כ כאילו ב"כ הטוען הרבני מתנהג "כאחות לו בבית המלך".

בית הדין הגדול, כל תיקי בתי הדין בארץ פרושים לפניו כשמלה, כאמור "ופרשו השמלה", טוב היה עושה ומעייין בתיקי בית הדין האזורי קודם מתן החלטה לעיכוב ביצוע.

אין זו הפעם הראשונה שמתעלמים מעיון בתיקים בבית הדין האזורי, ומוציאים עיכוב ביצוע בלא טעם, דבר הגורם להרס התיק וההליך. במתן עיכוב ביצוע לסידור הגט אולי האיש הרוויח אך האישה נשארה עגונה מזה זמן רב.

ועייין עוד בתיק מספר 849683/10, בבקשה שהגיש הטוען הרבני [ק'], מלאה דברי כזב ודברים שאינם מן האמת בלשון המעטה, ואף ניסה לעשות תרגיל ולפסול את בית הדין בכך שהתחנן על נפשו לפני מזכיר בית הדין שמבקש שבית הדין יקבלו במעמד צד אחד, מאחר ויש לו דבר חשוב לומר לבית הדין, בית הדין סירב, אך הטוען רבני לחץ, ובהתייעצות עם ההרכב הוחלט לקבלו וניתנה החלטה, וראו זה פלא, הטוען הרבני עצמו הגיש בקשת פסלות כנגד בית הדין – ובין הטעמים לפסילת ההרכב ציין שבית הדין שמע אותו במעמד צד אחד... דוגמה זו ניתן ללמד בפקולטות למשפטים כהדגמה קיצונית לחוסר תום לב. בית הדין התייחס לזאת בהחלטתו, בית הדין דחה את דבריו וזו לשון ההחלטה:

### החלטה

בית הדין מחויב למצוות התורה "לא תגורו מפני איש" וכמו כן "לא תישא פנים" ועוד.

בפתח הדיון בית הדין הציע לצדדים משום כבודם שדברים מסוימים ורק אם הם מסכימים, לא ירשמו בפרוטוקול, ואכן הצדדים ובאי כוחם הסכימו. לאחר הפסקה קצרה שביקש בית הדין לצורך התייעצות בהרכב, חזרו הצדדים ובא כוח הבעל חזר בו וביקש שהכול יירשם, ואכן כך נוהל הפרוטוקול, והפרוטוקול משקף את כל הנאמר בדיון, וכל הנאמר במהלך הדיון נרשם.

בית הדין החליט זאת מאחר ונאמרו דברים בדיון שהצניעות יפה להם, ומשום כבודם, ואולי יצליח מהלך שלום בית, בכדי שלא יסתובב הפרוטוקול ויגיע לאנשים אחרים, החליט לעשותו חסוי, הבעל ובא כוחו רשאים לעיין בפרוטוקול אימתי וכמה שהם רוצים.

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

בא כוח הבעל והבעל טענו שלא דיברו בדיון, ואף לא ניתנה להם האפשרות לדבר. טוב היה עושה ב"כ הבעל ולא כותב דברים אלו, ואולי שגגה יצאה מתחת יד השליט בכותבו זאת. המעיין בפרוטוקול יחזה ויראה כמה וכמה דיברו, ובית הדין נתן לצדדים לומר את דבריהם ואף שהדיון ארך יותר מהנדרש זמן רב, ורק בסיום הדיון נזכרו בא כוח הבעל והבעל עצמו אולי יש עוד דברים שלא אמרתי וניסו לומר, אך בית הדין סיים את הדיון, ואף על פי כן המשיך בא כוח הבעל לנסות לדבר ולהפריע, על אף בקשת אב בית הדין שהדיון הסתיים ויש אנשים שמחכים להיכנס.

כמו כן בית הדין קיבל את בא כוח הבעל לפנים משורת הדין עוד ביום הגשת הבקשה, דבר שלא מקובל בשום ערכאה, ואף לא בבית המשפט, וזאת בכדי לבחון ולהגיע לאמת האם יש צורך בהוצאת צו עיכוב יציאה כנגד העד, ואם יש חשיבות לשמיעת העד. בית הדין שמע את בא כוח הבעל ואף עיין במסמכים שבא כוח הבעל הציג לבית הדין, דברים המנוגדים לבקשת הבעל לשלום בית, ויותר מתאימים לחיוב האישה בגט לאלתר אם אכן אמת הדברים כפי שהוצגו בפני בית הדין, בית הדין קיים התייעצות והחליט שלא לקבל זאת, וגם שאין צורך בעיכוב היציאה כנגד העד, ואף אין צורך לשמוע אותו כלל. יתכן שבא כוח הבעל הבין שטעה בהצגת החומר בפני בית הדין ומנסה לחפש דרכים פסולות ולא אמיתיות בלשון המעטה בכדי להעביר את התיק לבית דין אחר.

גם לעניין ההחלטה לקבל את חוות דעתו של הרב גמליאל בדיון, אמר את דברו הבעל ובא כוחו שאינם מעוניינים שבית הדין יקבל את חוות הדעת, כך שהשליחה לקבלת התגובה מיותרת, ובית הדין חשב והחליט שלטובת העניין יש צורך בקבלת חוות הדעת.

בית הדין התייחס לכמה נקודות בבקשה בכדי להעמיד את בא כוח הבעל על טעויותיו, בית הדין לא מעוניין להתייחס לשאר הדברים האמורים בבקשה מאחר ואין בהם מן האמת, בלשון המעטה.

משכך בית הדין דוחה את הבקשה.

על החלטה זו הגיש טוען רבני [ק'] ערעור לבית הדין הגדול והערעור נידחה על ידי הרב ציון אלגרבל וזה לשונו באותה החלטה:

### החלטה

הובאה לפני בקשה לעיכוב ביצוע הליכים בבית הדין האזורי בחיפה.

בא כוח הבעל המבקש צירף החלטה של ביה"ד האזורי מיום ג' באב תשע"א.

בהחלטה דוחה בית הדין האזורי את בקשת הבעל להעביר את התיק לבית דין אחר, ועל כך הוגש ערעור, וכעת מבוקש כי בית הדין הגדול יעכב את ההליכים בבית הדין האזורי.

לאחר העיון בבקשה ובכתב הערעור ובנימוקי בית הדין האזורי מוחלט לדחות את הבקשה לעיכוב הליכים.

כמו כן כל המעיין בפרוטוקול הדיון שהתקיים בפני בית הדין הגדול ביום ט"ו בסיון תשע"ט (29.5.2019) תסמרנה שערות ראשו כיצד משקר בריש גלי עם גוזמאות, ומזלזל בדייני בית הדין קמא בפני הרכב בית הדין הגדול, והדיינים שומעים את דבריו המבזים ושותקים כאילו לא היה דבר, ומרגיש כאילו "אחות לו בבית המלך", דבר שאינו מובן. כמו כן, האיש, הטוען הרבני [ק'], כלל לא ייצג את האיש בפני בית דין קמא, כך שאינו יכול לומר מה היה בדיון אלא

# מדינת ישראל

## בתי הדין הרבניים

במקרה הטוב מעדות שמיעה, ולמרות זאת מספר על דברים שהיו כביכול בדיון שאינם מופיעים בפרוטוקול הדיון, ואין פוצה פה ומצפצף. ומי נאלץ להגן על בי"ד קמא? – באת כוח האישה, שהיתה בדיון ויודעת מה בדיוק היה בדיון, ואילו דבריה:

באת כוח המשיבה: אני קצת המומה מהטוען הרבני מכך שהוציא דיבה על דיון, שאמר שהדיין אמר לו "תירה לך כדור בראש". דבר ראשון שיביא ראיה לכך. הוא היה צריך להביא תצהיר מאותו עורך הדין שהיה באולם שטוענת שהייתה מאוימת, וגם תצהיר מאחות האישה שהייתה שם, אין די בהעלאת טענות בעלמא.

אין בית הדין מעוניין להביא דוגמאות נוספות, ודי במה שהובא בעניינו של טו"ר [ק'], עליו "נאמר קשוט עצמך ואחר קשוט אחרים".

לאור האמור קובע בית הדין כדלהלן:

א. בית הדין מחייב את האישה בגט.

ב. כמו כן בית הדין מחייב את האישה בהוצאות של החוקר הפרטי, על האישה להציג לבית הדין מהו סכום התשלום לחוקר ובית הדין יחייב את האישה.

ג. בית הדין קובע מועד דיון לסידור הגט לתאריך ח' בסיון תשע"ט (11.6.2019) בית הדין מתרה באיש אם לא ייתן גט בית הדין ייתן כנגדו צווי הגבלה בהתאם לפתיחת תיק מתאים.

ד. על האישה וב"כ להגיש בקשה מסודרת לעניין החזר הוצאות בגין ביטול ההסכם בתוך 5 ימים עם העתק לצד השני למתן תגובה בתוך 5 ימים.

ה. בעניין הבקשה לפסילת/העברת ההרכב - בית הדין דוחה את הבקשה.

(-) הרב דניאל אדרי

מצטרף למסקנות.

(-) הרב אלעד עלי

מצטרף למסקנות.

(-) הרב משה זאדה

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ב בסיון התשע"ט (25/06/2019).

הרב דניאל אדרי – אב"ד, הרב אלעד עלי, הרב משה זאדה

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה